

فراخوان اقدام فوری

زندانی شکنجه شده به مراقبت‌های پزشکی نیاز دارد

کامران قادری، بازرگان ایرانی-اتریشی، در حال گذراندن دوره‌ی محکومیت ۱۰ ساله در زندان است؛ حکم حبس او به دنبال برگزاری محاکمه‌ی به شدت ناعادلانه‌ای صادر شد که با استناد به «اعترافات» اخذ شده در زیر شکنجه، او را در مورد اتهام «همکاری با دول متخاصم بر ضد جمهوری اسلامی» مجرم شناخت. این زندانی از حق دسترسی به وکیل و ارتباط با خانواده محروم شده بود و در حال حاضر، برای معالجه‌ی تومور پای چپ، به مراقبت‌های پزشکی مستمر نیاز دارد.

اقدام شما موثر است؛ به زبان و قلم خودتان نامه بنویسید یا از متن زیر الگوبرداری کنید.

رئیس قوه‌ی قضائیه، ابراهیم رئیسی
دفتر نمایندگی دائم ایران در سازمان ملل در مقر ژنو

C/o Permanent Mission of Iran to the UN
Chemin du Petit-Saconnex 28
1209 Geneva, Switzerland

جناب آقای ابراهیم رئیسی، رئیس محترم قوه‌ی قضائیه

کامران قادری، بازرگان ۵۵ ساله‌ی ایرانی- اتریشی، در حال گذراندن دوره‌ی محکومیت ۱۰ ساله در زندان است؛ حکم حبس او به دنبال برگزاری محاکمه‌ای به شدت ناعادلانه در مرداد ۱۳۹۵ با اتکا به «اعترافات» اجباری صادر شد که پس از تهدیدهای مکرر و حبس طولانی مدت او در سلول انفرادی اخذ شده بود. او در مورد اتهام «همکاری با دول متخاصم علیه جمهوری اسلامی» مجرم شناخته شد، اتهامی که کلی‌تر و مبهم‌تر از آن است که با اصل شفافیت قانون مطابقت داشته باشد. کامران قادری در هفت ماه نخست بازداشت خود از حق دسترسی به وکیل محروم شده و تنها دو روز مانده به برگزاری محاکمه به او اجازه‌ی ملاقات با یک وکیل داده شد. این زندانی از حق برخورداری از کمک‌های کنسولی نیز محروم شده است. وضعیت سلامت این زندانی از زمان دستگیری‌اش در دی ماه ۱۳۹۴ رو به وخامت گذاشته و برای معالجه‌ی تومور پای چپ، به مراقبت‌های پزشکی مستمر نیاز دارد.

کامران قادری بعد از بیرون آمدن از سلول انفرادی در بند ۲۰۹ زندان اوین که زیر نظر وزارت اطلاعات قرار دارد، به همسرش گفته که آن سلول برای او مثل «گور» بوده است. پهنای این سلول حدود یک متر و نیم بوده، هیچ پنجره و تخت‌خوابی نداشته و این زندانی مجبور بوده روی موکتی کف زمین بخوابد. او بعد از سپری کردن حدود یک سال در این سلول، به سلول دیگری باز هم در بند ۲۰۹ منتقل شد که در آنجا یک هم‌سلولی داشت، او نهایتاً در فروردین ۱۳۹۶ به بند عمومی انتقال یافت. کامران قادری ۱۲ دی ماه ۱۳۹۴، در حالی که برای دیدار خانواده‌اش به ایران سفر کرده بود، در فرودگاه امام خمینی تهران به دست مأموران وزارت اطلاعات بازداشت شد. او جز یک تماس تلفنی برای این که خبر دستگیری‌اش را به همسرش در اتریش بدهد، تا فروردین ۱۳۹۵ اجازه‌ی تماس گرفتن با خانواده‌اش را نداشت. به گفته‌ی کامران قادری، بازجویان در طول این مدت به او گفته بودند که مادر و برادرش را هم دستگیر کرده‌اند و تهدید کرده بودند که آن‌ها را در زندان نگه می‌دارند، مگر این که او دو «اعترافنامه» آماده شده توسط مقام‌ها و مسئولان مبنی بر این که او در خدمت دولت‌های اتریش و آمریکا بوده است، امضا کند. نهایتاً در فروردین ۱۳۹۵ بود که کامران قادری اجازه‌ی ملاقات با مادرش را پیدا کرد و متوجه شد که نه او و نه برادرش بازداشت نشده بودند.

این جانب مصرانه از شما می‌خواهم محکومیت و حکم حبس کامران قادری را لغو کرده و او را آزاد کنید، چرا که محکومیت او تنها در صورتی اعتبار دارد که به ارتکاب جرمی قابل تصدیق در سطح بین‌المللی متهم شده و در دادگاهی مطابق بر موازین بین‌المللی برای محاکمه‌ی عادلانه محاکمه شده باشد. این در حالی است که حق این زندانی برای برخورداری از محاکمه‌ی عادلانه به شدت پایمال شده، حقوق او برای وادار نشدن به مجرم انگاشتن خود و دسترسی داشتن به وکیل از بدو دستگیری نادیده گرفته شده است. همچنین، مصرانه از شما می‌خواهم اجازه دهید این زندانی از مراقبت‌های پزشکی تخصصی و مورد نیازش در بیمارستان مناسبی در بیرون از زندان برخوردار شود.

با احترام

AMNESTY
INTERNATIONAL

اطلاعات تکمیلی

کامران قادری مدیر و مشاور در زمینه‌ی فن‌آوری اطلاعات است. او در مهر ماه ۱۳۹۴، پیش از دستگیری‌اش، در قالب یک هیأت تجاری اتریشی به همراه مسئولان ارشد دولت اتریش از جمله هاینتس فیشر، رئیس‌جمهور این کشور، به ایران سفر کرده بود.

کامران قادری در سه ماه نخست بازداشت‌اش در بند ۲۰۹ زندان اوین تهران به سر می‌برد و برای بازجویی او را به بازداشتگاه نامعلومی می‌بردند. بعد از سپری کردن نزدیک به یک سال در سلول انفرادی، او را به سلول دیگری در همان بند ۲۰۹ منتقل کردند که در آنجا یک هم‌سلولی داشت، تا این که نهایتاً در فروردین ۱۳۹۶ او را به بند عمومی انتقال دادند. کامران قادری گفته است که در حال حاضر با ۱۶ زندانی دیگر در یک سلول ۲۵ متری، بدون پنجره، به سر می‌برد و آنجا را به یک دخمه تشبیه کرده است. او همچنین گفته است که این مکان مملو از سوسک و موش و حشرات موذی است.

کامران قادری تا هفت ماه بعد از دستگیری‌اش امکان دسترسی به وکیل نداشت: از دی ماه ۱۳۹۴ تا دو روز قبل از محاکمه‌اش در مرداد ماه ۱۳۹۵ در دادگاه انقلاب تهران. در بخشی از این دوره، او مورد بازجویی و زیر فشار قرار گرفته بود تا «اعترافات» از پیش نوشته‌شده‌ای مبنی بر این که او در خدمت دولت‌های اتریش و آمریکا بوده است، علیه خود امضا کند. محکومیت و حکم حبس او به جرم «همکاری با دول متخاصم بر ضد جمهوری اسلامی»، اتهامی مبتنی بر ماده‌ی ۵۰۸ در قانون مجازات اسلامی، در مهر ماه ۱۳۹۵ در دادگاه تجدید نظر به تأیید رسید. دادستان کل سابق تهران، در جریان یک کنفرانس مطبوعاتی در ۲۷ مهر ۱۳۹۵، از کامران قادری به عنوان یکی از سه نفری نام برد که به جرم «جاسوسی و همکاری با دولت آمریکا» به ۱۰ سال حبس محکوم شده‌اند. درخواست تجدید نظر در پرونده که دو ماه بعد ارائه شده بود، متعاقباً از طرف دیوان عالی کشور رد شد. کامران قادری امکان برخورداری از کمک‌های کنسولی از جانب دولت اتریش را نیز پیدا نکرده است.

کامران قادری از زمان دستگیری‌اش در دی ماه ۱۳۹۵ به مشکلات جسمی متعددی دچار شده است. او در دوره‌ای که در سلول انفرادی حبس بود به درد شدید کمر و پا مبتلا شد و در اردیبهشت ۱۳۹۶ دیگر به زحمت می‌توانست بدون کمک دیگران راه برود. او به همسرش گفته است که، در طول این مدت برای رفتن به دست‌شویی هم به کمک زندانیان دیگر نیاز داشته است. این دردهای جسمی ماه‌ها ادامه یافت، تا این که کامران قادری بالاخره در ۲۳ بهمن ۱۳۹۶ مورد جراحی ستون فقرات قرار گرفت و پزشکان دو دیسک بین‌مهره‌ای او را برداشتند. او نزدیک به ۶۲ روز به عنوان مرخصی استعلاجی در بیرون زندان به سر برد. پزشک معالج کامران قادری گفته بود که جلسات فیزیوتراپی او باید شش ماه بعد از عمل جراحی آغاز شود، اما عملاً یک سال بعد آغاز شده و فقط ۷ نوبت از ۱۰ نوبت تجویز شده انجام شد. درد کمر او همچنان ادامه دارد. در همین حال، اسکن ام‌آر‌آی در بهمن ۱۳۹۶ نشان داد که حجم توموری که از قبل در پای چپ او وجود داشته افزایش یافته است. پزشکان در اتریش به او گفته بودند که باید هر شش ماه یک بار از این بابت مورد معاینه قرار بگیرد، اما او از زمان دستگیری‌اش فقط دو بار توانسته اسکن ام‌آر‌آی را انجام بدهد، که مورد دوم آن به اسفند ۱۳۹۷ مربوط می‌شود. کامران قادری از این بابت به مراقبت پزشکی مستمر نیاز دارد.

شکنجه و سایر بدرفتاری‌ها، از جمله حبس انفرادی طولانی‌مدت، به ویژه در طول دوره‌ی بازجویی، در ایران رواج فراوان دارد. در چارچوب قوانین بین‌المللی، شکنجه و سایر برخورد‌ها یا مجازات‌های بی‌رحمانه، غیرانسانی، و تزیلی مطلقاً، در هر شرایطی و بدون استثنا ممنوع است. بند ۷ «معاهده‌ی بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی»، که ایران هم از جمله کشورهای امضاکننده‌ی آن است، شکنجه و سایر رفتارهای بی‌رحمانه، غیرانسانی و تزیلی را ممنوع اعلام می‌کند. در مقررات موسوم به «قوانین نلسون ماندلا»، حبس انفرادی طولانی‌مدت به عنوان «حبس انفرادی در مدت زمانی بیش از ۱۵ روز متوالی» تعریف شده است.

برخی از قوانین جاری در ایران فاقد دقت و صراحت در تعریف جرایم هستند، به ویژه در موارد مربوط به اقدام علیه امنیت ملی، که این برخلاف اصل شفافیت قانون است، اصلی که در بندهای ۹ و ۱۵ «معاهده‌ی بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی» تصریح و تحکیم شده است. تشکیلات حقوق بشری بین‌المللی خاطرنشان کرده‌اند که در چارچوب قوانین بین‌المللی بازداشت و حبس اشخاص بر اساس قوانین مبهم یا بیش از اندازه غیردقیق می‌تواند از مصادیق برخوردهای خودسرانه و غیرقانونی باشد. «عفو بین‌الملل» مکرراً از مقام‌ها و مسئولان ایرانی خواسته است تا، در راستای هماهنگ شدن با قوانین بین‌المللی، به ابطال یا اصلاح تبصره‌هایی در قانون مجازات اسلامی از جمله ماده‌ی ۵۰۸ اقدام کنند که بیان مبهمی دارند و به شکل غیرمقتضی حقوق اشخاص برای برخورداری از آزادی بیان، آزادی ایجاد تشکل، و آزادی تجمع مسالمت‌آمیز را محدود می‌کنند (نگاه کنید به: [اصلاحات معیوب: قانون آیین دادرسی کیفری جدید در ایران](#)).

زبان مناسب برای نامه نوشتن به فرد مورد نظر «فارسی و انگلیسی» است.

همچنین می‌توانید به زبان خودتان نامه بنویسید.

لطفاً در اسرع وقت، و حداکثر تا ۶ آبان ۱۳۹۷ (۲۸ اکتبر ۲۰۱۹)، اقدام کنید.

AMNESTY
INTERNATIONAL

